

PRZEPOWIEDAJĄCY (5) *part praes act*

przepowiadający (4), **przepowiadający** (1); *przepowiadający KrowObr* (2), *WujNT*;
przepowiadający : *przepowiadający RejPosRozpr* (1:1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w przepowiedać); oba a jasne.

sg m G przepowiadając(e)go (2). *pl A m pers przepowiadając(e)* (1). *I m przepowiadającymi* (1), *przepowiadając(e)mi* (1) *KrowObr* (1:1).

Sł stp: przepowiadając s.v. przepowiadac, Cn brak, Linde: przepowiadający w objaśnieniu s.v. przepowiedni.

Nauczający wiary, głoszący słowo boże; wygłaszający kazania (5) :

przepowiadający co [= przedmiot wypowiedzi] (2): *Takowe sługi kościoła Świętego/ tżáfem Duch Święty zowie [...] w winnicy káznodzieymi przepowiadájącymi pokoy KrowObr* 5, 5.

Wyrażenie: »słowo [boże] przepowiadający« (1): *Mowi thedy nam y dziś Pan nálz Bífkup nawyźszy przez sługi słowo iego przepowiadájące. RejPosRozpr* cv.

α. *W funkcji rzeczownika* (2) : *RejPosRozpr* c4; *Iákoż tedy wzywác będą tego w ktorego nie vwierzylí? Abo iáko vwierzá temu o ktorym nie slyszeli? A iáko vlyszá oprócz przepowiadájącego [sine praedicante]? Iákoż też będą przepowiadác iesliby nie byli posłáni? WujNT Rom* 10/14.

Synonimy: kázający, nauczający; α. doktor, nauczyciel.

Cf PRZEPOWIEDACZ, PRZEPOWIEDAĆ